

sygn. akt II Ka 226/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 24 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący	-	sędzia Jacek Klęk
Protokolant	-	st. sekr. sąd. Zdzisława Dróżdź

przy udziale prokuratora Marka Wojtysiaka, po rozpoznaniu w dniu 24 XI 2021 r. sprawy **A. S.**, oskarżonego o czyn z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., na skutek apelacji prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku – VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Poddębicach z 29 lipca 2021 r. w sprawie VII K 93/21;

- uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łasku – VII Zamiejscowemu Wydziałowi Karnemu z siedzibą w Poddębicach do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 226/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Łasku VII Zamiejscowego Wydziału Karnego			

z siedzibą w Poddębicach.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,	

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH				

ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obraza prawa materialnego w innym zakresie niż kwalifikacja prawna czynu przypisanego, a to::</p> <ul style="list-style-type: none"> • art. 57b k.k. poprzez jego niezastosowanie w podstawie wymiaru kary w związku z uznaniem oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., popełnionego w okresie od 24 grudnia 2020 r. do 19 marca 2021 r. pomimo, iż przepis art. 57b k.k., który został wprowadzony w dniu 24 czerwca 2020 r. kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu mimo, że przepis ten został wprowadzony w dniu 24 czerwca 2020 r. ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID – 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID – 19;</p> <ul style="list-style-type: none"> • art. 37a § 1 k.k. poprzez pominięcie w związku z jego zastosowaniem równoczesnego orzeczenia środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku. 		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzuty okazały się zasadne, choć Sąd nie omieszka zauważyć, że podstawą uchybień Sądu I instancji był brak prawidłowo sformułowanego wniosku z art. 335 k.p.k. (to po stronie skarżącego) oraz mająca wpływ na treść orzeczenia</p>			

obraza art. 343 § 7 k.p.k. (po stronie sądu), co stanowiło również przyczynę uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, a nie jego zmiany, która w realiach przeprowadzonego postępowania odwoławczego była niedopuszczalna.

Na wstępie należy zaznaczyć, że wniosek o jakim mowa w art. 335 § 2 k.p.k. by mógł zostać przez Sąd uwzględniony wymaga zgodności z prawem. De lege ferenda trzeba postulować, by wniosek konkretyzował nie tylko uzgodnione z oskarżonym kary lub inne środki przewidziane za zarzucany mu występki ale i podstawę prawną wymiaru uzgodnionych z oskarżonym kar i środków. Ma to istotne znaczenie w sytuacji wnioskowania kary innej niż opisana w sankcji przepisu części szczególnej zarzucanego oskarżonemu. Oskarżony bowiem winien mieć pełen wgląd zarówno w

kwalifikację prawną
czynu zarzucanego,
jak i przepisy będące
podstawą wymiaru
kary.

W niniejszej sprawie
oskarżyciel
dołączając do aktu
oskarżenia wniosek
wniósł o
wymierzenie
oskarżonemu kary
ograniczenia
wolności, w sytuacji
gdy czyn zarzucany
oskarżonemu
zagrożony jest
wyłącznie karą
pozbawienia
wolności. W realiach
sprawy orzeczenie
kary ograniczenia
wolności było
teoretycznie
możliwe nie tylko
poprzez
zastosowanie art.
37a § 1 k.k.
(co uczynił Sąd
Rejonowy) ale i art.
60 § 2 i § 6 pkt. 4 k.k.
Wobec powyższego
obowiązkiem Sądu
było wezwanie
oskarżyciela do
sprecyzowania
podstawy prawnej
wymiaru
wnioskowanej kary
– i to już na etapie
wstępnej kontroli
aktu oskarżenia i
załączonego
wniosku.

Pomijając jednak
powyższe kwestie
(które należało
podnieść a ramach

samoistnego zarzutu
obrazy art. 343 § 7
k.p.k. lub w ramach
kolejnego zarzutu
odwoławczego)
zarzuty okazały się
zasadne.

Wprowadzony ww.
ustawą COVID-
ową przepis art.
57b k.k. stanowi
obligatoryjną
podstawę skazania i
wymiaru kary dla
sprawców
przestępstw
popelnionych w
ramach art. 12 § 1
k.k. Ma przy tym
słuszność skarżący
wskazując i na
obrazę art. 37a § 1
k.k. skoro przepis ów
stanowi obowiązek
(w wypadku
stosowania tej
instytucji)
orzeczenia obok
kary ograniczenia
wolności lub
grzywny środka
karnego, środka
kompensacyjnego
lub przypadku.

Brak powołania
art. 57b k.k. w
podstawie wymiaru
kary oraz nie
orzeczenie
obligatoryjnego
środka karnego lub
środka
kompensacyjnego
lub przypadku
konstytuuje
konieczność
uzupełnienia. To
może zaistnieć albo
w trybie

postępowania odwoławczego albo ponownego postępowania przed sądem meriti. W przypadku postępowania odwoławczego, zważywszy tryb konsensualny zastosowany w postępowaniu przed Sądem I Instancji, zmiana zaskarżonego orzeczenia warunkowana jest nie tylko istnieniem stosowanego środka odwoławczego, ale i udziałem oskarżonego w rozprawie odwoławczej i wyrażeniem zgody na orzeczenie obok kary ograniczenia wolności postulowanego środka karnego oraz uzupełnienie podstawy skazania o art. 57b k.k. Niestawiennictw oskarżonego (pomimo doręczenia wezwania) dokonanie takiej korekty wyeliminowało. Sąd uznał bowiem, uwzględnwszy postawę oskarżonego w toku postępowania oraz genezę uchybień jakimi dotknięte jest zaskarżone orzeczenie za nieuzasadnione

stosowanie wobec oskarżonego środków przymusu (zatrzymanie i doprowadzenie) – zwłaszcza, że w ponownym postępowaniu pierwszoinstancyjnym jeśli oskarżony nie stawi się na posiedzenie w przedmiocie wniosku o wydanie wyroku skazującego uniemożliwiają zakończenie postępowania w trybie konsensualnym możliwym i zarazem koniecznym będzie rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych – tj. na rozprawie niezależnie od tego czy oskarżony będzie miał życzenie w niej uczestniczyć czy też nie.

Wniosek

Zmiana wyroku i uzupełnienie podstawy wymiaru kary o art. 57b k.k. oraz orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez jego ogłoszenie na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

W. przez okres 14 dni.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Dopuszczalność zmiany wyroku na niekorzyść oskarżonego w postępowaniu odwoławczym warunkowana jest co do zasady zaskarżeniem orzeczenia na niekorzyść oskarżonego i ten warunek w sprawie jest spełniony. Jednakowoż nie można zapominać i o tym, że wydanie w I Instancji wyroku w trybie konsensualnym rzutuje i na zakres kompetencji Sądu Odwoławczego. W przypadku postępowania odwoławczego zmiana zaskarżonego orzeczenia warunkowana jest także udziałem oskarżonego w rozprawie odwoławczej i wyrażeniem zgody na orzeczenie obok kary ograniczenia wolności postulowanego środka karnego		

oraz uzupełnienie podstawy skazania o art. 57b k.k. Niestawiennictw oskarżonego na rozprawie w dniu 24 listopada 2021 r. (pomimo doręczenia wezwania) dokonanie takiej korekty wyeliminowało. Sąd uznał przy tym, uwzględnivszy postawę oskarżonego w toku postępowania oraz genezę uchybień jakimi dotknięte jest zaskarżone orzeczenie, za nieuzasadnione stosowanie wobec oskarżonego środków przymusu (zatrzymanie i doprowadzenie) – zwłaszcza, że w ponownym postępowaniu pierwszoinstancyjnym, jeśli oskarżony nie stawi się na posiedzenie w przedmiocie wniosku o wydanie wyroku skazującego, uniemożliwiając zakończenie postępowania w trybie konsensualnym, możliwym i zarazem koniecznym będzie rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych – tj. na rozprawie niezależnie od tego czy oskarżony będzie

<p> miał życzenie w niej uczestniczyć czy też nie.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwiąże o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	

Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
Z powodu wadliwego zastosowania trybu konsensualnego (z obrazą art. 343 § 7 k.p.k.) i niemożności konwalidowania uchybienia w postępowaniu odwoławczym determinuje konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku w całości. Na chwilę obecną			

wniosek o wydanie wyroku skazującego dołączony do aktu oskarżenia w niniejszej nie może zostać uwzględniony, a to zgodnie z powołanym wyżej przepisem obliguje do rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych tj. do przeprowadzenia w całości przewodu sądowego. Nie wyklucza to zastosowania trybu konsensualnego w przyszłości o ile podjęte przez sąd starania w ramach rozpoznania wniosku na posiedzeniu skutkować będą uzgodnieniem przez oskarżonego i prokuratora wszystkich rozstrzygnięć.

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Wynikają wprost z sekcji 5.3.1.2.1.		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		